

עמ"ת (באר שבע) 3915-05-25 - אלכסנדר נפטליאב (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 3915-05-25 - אלכסנדר נפטליאב ע"י נ' מדינת ישראל ע"ימחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 3915-05-25
אלכסנדר נפטליאב (עציר) ע"י
ב"כ עו"ד רינת יהב

נגד

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד רומן זילברמן

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[11.05.2025]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ערן צברי), בתיק מ"ת 72327-03-25, מיום 6.4.25, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בכתב האישום תואר בין היתר כי בתאריך 5.3.25, העורר ונאשם 1, נסעו ברכבו של נאשם 1 שנהג ברכב, והעורר ישב לצידו. במסגרת פעילות משטרתית, נעצר הרכב ונערך בו חיפוש, במסגרתו נתפס, על רצפת המושב האחורי של הרכב, סם מסוג אמ.די.אם.בי. שהוא נגזרת של אינדזול קרבוקסאמיד מחולק ל-144 אריזות, במשקל כולל של 406.5 גרם, 11 יחידות סם מסוג אמפרטמין ובקבוקון שהכיל סם מסוכן מסוג קוקאין נוזלי בנפח 7 מ"ל. כמו כן נתפסו באותו מעמד גם 2 משקלים אלקטרוניים ושקיות ניילון קטנות.

בהודעת הערר ובדין מיום 6.5.25, טענה ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

ביחס לראיות, טענה הסנגורית כי עצם הימצאותו של העורר ברכב אינה מספיקה להאשימו בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, בנוסף לכך שהנאשם 1 מסר כי הסמים שנתפסו במושב האחורי של רכבו שייכים לו, וכי "ההתקשרות הענפה" ביניהם כפי שקבע בימ"ש קמא אינה מעידה שהסמים שייכים לעורר ואין בה כדי לקשור העורר לעבירה של החזקת הסם כפי שצוין בכתב האישום.

עוד טענה הסנגורית כי גם לגבי האדם שאותר כקונה שאישר כי רכש בעבר סמים מן העורר, אין כדי לקשור העורר לסמים ולעבירה נשוא כתב האישום.

לדברי הסנגורית, העורר מעוניין להשתלב בהליך גמילה, וביקשה לבחון זאת באמצעות תסקיר שירות המבחן. הסנגורית טענה כי תסקיר שרה"מ שהוצג מטעם המשיבה ניתן לפני למעלה משנה ואין בעניינו של העורר על מניעה לבחון השתלבותו בטיפול באמצעות תסקיר בהליך זה. בנוסף, טענה הסנגורית, כי לדברי העורר הוא היה אמור להתחיל תהליך טיפולי בשנת 2020, אולם בשל מגפת הקורונה טיפול זה לא יצא לפועל. לאור זאת ביקשה הסנגורית לקבל הערר ולשחרר העורר על רקע טיעוניה לראיות לכאורה ולחלופין ביקשה לבחון עניינו של העורר בדבר אפשרות שילובו בטיפול, באמצעות תסקיר שרה"מ.

ב"כ המשיבה טען כי דין הערר להידחות. לדבריו, תסקיר בהליך קודם שהתנהל נגד העורר, בגין עבירת סמים שלא לצריכה עצמית, העלה כי העורר לא רצה להשתלב בהליך טיפולי, ושרה"מ קבע שאין חלופה שתסכון ביחס אליו. עוד בהקשר זה טען ב"כ המשיבה כי הפסיקה קבעה כי לא ניתן לבחון גמילה כשהאדם עצמו לא רואה צורך בטיפול. לעניין רמת הסיכון, טען ב"כ המשיבה כי העורר לא עומד במבחן הדו שלבי שנקבע בפסיקה ולא עובר את השלב הראשון, ומסוכנותו מתעצמת נוכח המאסרים המותנים שעומדים לחובתו. עוד טען כי גם מחומר החקירה, ניכרת מעורבותו של העורר בעולם הסמים, וכעולה מחומר הראיות, במקרה זה אין לבחון גמילה העורר באמצעות תסקיר. ביחס לראיות, ביקש ב"כ המשיבה להפנות לדוחות הפעולה, מהם עלה כי העורר ונאשם 1 נראו לחוצים כשנתפסו וכשנמצאו הסמים באופן גלוי במושב האחורי ברכב, כמו כן ביקש להתרשם מהתמונות של הסמים, הודעות כתובות וקוליות במכשיר הנייד שנתפס השייך לעורר, המלמדים על שיח ועל התנהלות העוסקת בסחר בסם. בנוסף, טען כי יש הודעות של קונים שאותו שצינו שרכשו את הסם "נייס גיא".

בנוסף, לטענת ב"כ המשיבה, למרות שנאשם 1 אישר שהסמים שלו, בחקירתו מסר שמדובר בסוג סם שונה מזה שנתפס, והוא מסר שדובר בסם "אקסטזי", כמו כן מסר שהבקבוקון היה מלא במיץ גת, ואולם נמצא בו סם קוקאין נוזלי, ודבריו אלה מלמדים על רצונו ליטול האחריות עליו.

ב"כ המשיבה ביקש להפנות לפסיקת ביהמ"ש העליון בדבר נטל הראייה על הפרכת חזקת הידיעה בדבר סם כאשר נמצא אדם ברכב בו נתפס הסם, והספק שעל ההגנה לעורר בעניין זה.

לאור זאת, ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה -

ראיות לכאורה - במעמד מעצרו של העורר ושל הנאשם 1, מסר נאשם 1 כי: "כל מה שמצאתם ברכב הסמים שלי ואני משתמש בסמים" (דו"ח פעולה מסומן ח'). כמו כן, בחקירתו במשטרה של הנאשם 1 מיום 20.3.25, מסר הנאשם 1 כי הסמים שנתפסו ברכב שייכים לו, אולם כשהוטח בו כי סוג הסמים שנתפסו שונה ממה שמסר, הוא לא ידע להסביר זאת. כך למשל מסר נאשם 1 שבבקבוקון שנתפס היה מיץ גת, אולם דובר בסם מסוג קוקאין נוזלי (עמ' 4-5 להודעה מיום 20.3.25) הנאשם לא נתן הסבר המניח את הדעת לכך. ניכר לכאורה כי גרסתו של הנאשם 1, לפיה הסמים שנתפסו ברכבו שייכים אך לו נועדה להרחיק את העורר ולא כי העורר לא ידע על הימצאות הסמים. בנוסף, בין העורר לנאשם 1 היו התכתבויות ושיחות קוליות רבות שנתפסו במכשירי הטלפון השייכים להם (דוח פעולה מסומן כז'). מכלל השיחות והתכתבויות, ניתן להסיק כי השניים שוחחו ביניהם על עסקאות בסמים.

עוד עלה, כי בדו"ח פעולה שנכתב ע"י רס"ב בנימין אוקנין מיום 5.3.25, צוין כי: "החשודים היו לחוצים והרגשתי שהם ינסו לברוח על פי הנראות שלהם והלחץ שהיה עליהם והריח החזק של הסמים שהיה ברכב מחשש שהם ימלטו החלטתי לעצור אותם מיד...". דברים אלה אינם מתיישבים עם גרסת העורר לפיה לא ידע על קיום הסמים ברכב, והכחשתו כל ידיעה וקשר לסמים. (חקירה מיום 20.3.25 עמ' 5).

עוד עלה מחומר החקירה כי בחקירתו של ליאור טורדזמן מיום 12.3.25, עלה כי רכש סמים מסוג "נייס גאי" מהעורר בעבר, וכי הוא מכיר אותו כמכונה "היפני". אותו נחקר זיהה את העורר כאלכסנדר היפני בתמונה שהוצגה לו בחקירתו.

הלכה פסוקה קובעת כי: "הימצאותם של הסמים ברכב מקימה, מכוח הלכה פסוקה ותיקה ועמה מכוח השכל הישר והנסיון חיים, את החזקה המחילה ידיעה קונסטרוקטיבית על החשוד. עליו הנטל להראות ספק סביר, כי לא ידע מכל וכל על הסמים." (בש"פ 679/05 אבו סולב נ' מדינת ישראל (מיום 25.1.05)).

בעניינינו, ולאור חומר החקירה שהוצג בפני, לא מצאתי כי הסבריו של העורר העלו לכאורה כי לא ידע על הסמים שנתפסו ברכב.

יחד עם זאת יש לזכור כי כאשר מדובר בראיה מרכזית, המבוססת על חזקה קונסטרוקטיבית בצירוף ראיות חיזוק, יעלה פעמים רבות חשש ולו קל לקושי בהמשך, ועל כן ניתן לומר כי מדובר בראיות שהן בהחלט ברף גבוהה אך לא בראיות ברף הגבוהה ביותר.

מסוכנות וחלופת מעצר - לעורר עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות של החזקת סמים, סחר בסמים, אלימות, סחיטה באיומים ועבירות סמים שונות. הרשעותיו האחרונות של העורר, מיום 26.5.24 בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית וכן הרשעה מיום 3.11.22 במספר עבירות של סחר בסם, במסגרת הרשעה זו תלוי ועומד כנגד העורר מאסר מותנה של 12 חודשים.

כאמור, ביקש ב"כ המשיבה להפנות לתסקיר שרה"מ מיום 5.3.24, שהוגש בהליך הקודם נגד העורר, וטען כי במסגרת אותו תסקיר צוין כי העורר לא ביטא נזקקות לטיפול ואף סרב לכך. מנגד הסנגורית טענה כאמור כי מדובר בתסקיר שהוגש לפני למעלה משנה וכיום יש לאפשר בחינת עניינו של העורר שוב במסגרת שירות המבחן. בנוסף, כפי שעלה מטיעוני הסנגורית, לדברי העורר הוא היה אמור להתחיל תהליך טיפולי בשנת 2020, אולם בשל מגפת הקורונה טיפול זה לא יצא לפועל.

אכן מתסקיר שרה"מ האמור עולה כי העורר לא נמצא מתאים לטיפול, בעיקר על רקע סירובו ואי הכרתו בנזקקות לטיפול. יחד עם זאת, על פי דברי העורר ובאת כוחו העורר היה אמור להתחיל הליך טיפולי לפני כחמש שנים, וכיום הוא מביע רצון להשתלב בטיפול. יודגש כי, חלפה למעלה משנה מאז שנבחן עניינו של העורר בפני שירות המבחן וכעת לאחר שהביע רצון בטיפול, יהיה נכון להפנותו לשירות המבחן שוב במסגרת הליך זה על מנת לבחון אפשרות שילובו בהליך טיפולי.

בכלל הנסיבות שתוארו נכון יהיה לשלוח עניינו של העורר לשירות המבחן לצורך בחינת התאמה לשילובו בהליך טיפולי, ולהותיר הקביעה אם העורר עומד או אינו עומד בתנאים שנקבעו בבש"פ "סוויסה" לשלב שלאחר קבלת התסקיר.

מבלי לקבוע מסמרות, ומבלי לנטוע ציפייה אצל העורר, אני מורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניין שילוב העורר בהליך טיפולי עד ליום 16.6.25.

נקבע דיון בפני ליום 18.6.25 שעה 14.30.

עותק ההחלטה יועבר לב"כ הצדדים, לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתנה היום, 11 מאי 2025, בהעדר הצדדים.